

være fuldt saa vigtige som de, der naas igennem de nu foreliggende tvende Lovforslag til en Statsindkomstskat og til Skatte-Overførelsen«. »Flertallet kan herefter ikke antage, at det vilde være stemmende med Landstingets Ønske, saa længe Stillingen med Hensyn til de indirekte Skattelove henstaar uafgjort som for Tiden, at tage de to hidtil af Folketinget hertil oversendte tvende Lovforslag op til særlig afsluttende Behandling, men da Flertallet dog ikke kan anse Udvalget berettiget til paa egen Haand at tage Bestemmelse i saa Henseende, tillader Flertallet sig herved at forelægge Sagen for igennem en Beslutning af Tinget at erholde Billigelse af, at Udvalget for Tiden ikke afgiver nogen Erklæring over de to Lovforslag«. Flertallet stiller derfor ovennævnte »Forslag til Beslutning af Landstinget«. Landstinget vedtog at undergive Forslaget een Behandling, men Forslaget blev ikke sat paa Dagsordenen. — To Mindretal i Udvalget (Venstre-Ref.-P. og d. forhdl. V.) anbefalede, hvert med sin Motivering, at stemme imod Flertallets Forslag. — Efter at Folketinget derefter (se nedf. pag. 97) havde ved Vedtagelsen af en af vedkommende Udvalgs Flertal foreslaaet motiveret Dagsorden nægtet Fremme af Forslaget om Brændevinsafgiftens Forhøjelse og fremdeles havde bragt Toldlovforslaget tilbage til den Skikkelse, hvori det tidligere var vedtaget af Folketinget, afgav Landstingsudvalget Erklæring over Skatteoverførelseslovforslaget og Forslaget om Formue- og Indkomstskat. I denne Erklæring udtales, at »denne Sagernes forandrede Stilling maa bevirke, at den tidligere fra nærværende Udvalgs Flertal fremsatte Indstilling — hvis Behandling maatte stilles i Bero, saa længe det i Folketinget var Genstand for Overvejelse, hvorledes man vilde stille sig over for de fremkomne Udvalgsforslag — nu maa undergaa Forandring, og i Stedet for samme, gøres derfor nu følgende Indstilling: Landstinget har i Overensstemmelse med Regeringen stadig lagt Vægt paa, at der, samtidig med at de direkte Skatteforhold ordnes, sker en Afgørelse af de indirekte Skatteregler, fordi disse naturligen gensidig støtte hinanden, og fordi det saavel for Befolkningen som Statskassen efter Landstingets Formening er af Vigtighed, at den hele Ordning sker under fælles Synspunkter. Landstinget maatte derfor, som i Udvalgets